

Blomster

vennen

Nr. 3-2005
Årgang 28

Cassiope stelleriana Foto Magnar Aspaker

Diapensia lapponica Foto Magnar Aspaker

Styre og stell

Formann

Jorun Tharaldsen
Jutulveien 32 A
0853 Oslo
Tlf. 22 23 73 64

Sekretær

Kenneth Ingebretsen
Prost Stabelsv. 265
2019 Skedsmokorset
Tlf. 91 61 65 93

Kasserer

Gøril Fjellet
Vie
2337 Tangen
Tlf. 62 58 20 34

Kontonr. 7877 08 28529

Redaktør for Blomstervennen

Grethe Li
Trollstigen 4
1472 Fjellhamar
Tlf. 67 90 51 34
e-mail: grethli@online.no

Redaksjonsmedarbeidere:

Ståle Sørensen, Kenneth Ingebretsen og
Tommy Tønsberg.

Innhold

Styre og stell.....	s. 3
Fra formannen.....	s. 4
Noen favoritter	
i min lille hageflekk....	s. 5
På plantejakt	
i Alaskas fjell.....	s. 8
Wulfenia.....	s. 14
Sommertur.....	s. 16
Blomstervenners	
frøklubb.....	s. 17
Møtedatoer.....	s. 18

Forsidebildet

Campanula lasiocarpa
Foto: Magnar Aspaker

Kjære medpuslere

Det er vel flere av dere som raskt fant ut av hvilken arketype de tilhørte i følge sosiologens beskrivelse i Aftenposten en lørdag i august. Selve betegnelsen puslere er kanskje ikke den jeg først ville velge, det føles ikke mye puslete når en skal rydde opp i villnisset etter flere ukers fravær der ugraset har fått herje fritt, det har vært usedvanlig drivende forhold, i alle fall i min hage. Men at våre medlemmer går veldig opp i hagen, jobber i timevis, bruker hagebøker som sengelektyre og har sterke meninger om hagespørsmål, kan vel de fleste være enige i.

Årets sommertur gikk Mjøsa rundt 4 juni, med en full buss og flere biler, 70 deltagere i alt. Været var ikke det beste, men det la ingen demper på stemningen, de verste regnskurene kom akkurat der de gjorde minst skade. Samlerhagen til Karin og Willy Christensen på Lena var preget av usedvanlig mye fin bruk av kalkstein, som var hentet lokalt. Etter lunsj i Gjøvik gikk turen til Ringstad planteskole, der eieren ga oss en omvisning i rhododendronhagen, før deltakerne ble sluppet løs i hagesenteret. Så gikk bussen videre rundt Mjøsa til hagen til Gøril Fjellet og familie på Tangen, som raust tok i mot hele følget med kaffe og hjembakt brød og kaker. Som avslutning var det plantemarked. En vellykket tur, selv om været kunne vært bedre. Klubben har nå vel 500 medlemmer, men i år er det ca 65 som ikke har betalt kontingent, og vi lurer litt på hva årsaken til dette kan være. Noen har sikkert bare glemt å betale, men noen synes kanskje at det er for lite tilbud til medlemmer utenom Oslo-området. Styret diskuterer stadig hva vi kan gjøre for å forbedre dette. I år er det i alle fall løkimport igjen, vi har satset på de nye eierne til Pottertons og håper at første leveranse fra dem blir som vi håper. I så fall vil vi forsøke oss på import av alpine planter fra dem til våren. Neste sommertur håper vi at kan få deltakere også fra andre kanter av landet ved å legge turen til en annen landsdel. Vi kommer tilbake til dette senere, men tar gjerne imot forslag og ønsker fra dere.

Jeg håper dere har vært heldigere med innsamlede frø enn jeg har vært hittil. Jeg var svært så flittig før ferien og la frøene til oppbevaring i drivhuset mens jeg var borte. Dessverre omkom de ved drukning, taket er ikke helt tett, så jeg får satse på å ta igjen det jeg kan fra nå av. Oppfordrer dere også til å være minst like flinke som i fjor med å rense frøene før innlevering.

Jorun Tharaldsen

Noen favoritter i min lille hageflekk

Av: Ebba Holmboe

Da jeg før sommeren fikk telefon fra Grethe Li med forespørsel om å skrive i Blomstervennen om noen av mine favoritter i hagen, sa jeg ganske raskt ja. Nå sitter jeg og prøver å velge ut noen, men vil først fortelle litt om hagen. Vi bor i et atriumhus i Ås hvor hagen er på hele 140 kvadratmeter. Da vi flyttet hit for ti år siden, var hagen bare en såkalt gressplen med fire ripsbusker og et kjempestort bambuskraut. Den første sommeren ble tiden mest brukt til å finne ut hva vi ville. Jeg tegnet, hadde mengder av ideer, var i villrede, var sikker på mine planer osv. Men det ble hurtig til at vi ville bygge opp noen av bedene med torvblokker for å skape litt variasjon og få plass til mest mulig. Jeg har alltid vært opptatt av rhododendron og planter som går sammen med dem, så hagen kan vel kalles en surbunnshage. Jeg må bare tilstå at jeg er blitt plantesamler og har rundt 1 000 planteslag, blant annet ca. 100 rhododendroner. Som oversiktsbildet viser, er hele arealet brukt til bed, bortsett fra stien, en liten morgenplass og terrassen.

Jeg er så heldig at jeg har en kjempesnill familie, som står på når jeg får lyst på forandringer, og da skjer det raskt og effektivt (noen jobber og noen sørger for mat og drikke). Om det er gresset i stien som må vekk så den kan bli hellelagt, eller en syv år gammel *Nothofagus antarctica* som må flyttes for å gjøre plass til en vannkule med en hengende *Cercidiphyllum japonicum* ved siden av, ja så får jeg det gjort. (Noen ganger ryster de nok litt oppgitt på hodet av meg!)

Men nå til noen av mine planter som jeg er ekstra glad i. Det er et kjempevanskelig valg, da jeg er svært glad i de aller fleste av dem, men jeg tror jeg skal holde meg til *Rhododendron* denne gangen.

Rhododendron wardii 'Goldbukett' (Hachmann-hybrid fra 1980) har fulgt oss gjennom mange år. Den hadde det grusomt i Østfolds kalde vintre, men har tatt seg veldig opp med flyttingen til Ås. Planten har nydelig fasong, bladverket er veldig pent, og blomstene er bare praktfulle. I år har den blomstret svært dårlig, men normalt står den som en gul sky ved en

nordvegg og delvis under en *Nothofagus antarctica*. Det er svært viktig med mengder av vann i knoppsettingen, men ellers er den blomsterrik, frodig og lettvinnt og tåler veldig godt min hagesaks!

Rhododendron vaseyi er også en av mine favoritter. Den hadde jeg lenge hatt lyst på, og endelig klarte jeg for noen år siden å skaffe meg den, og det har bare blitt en større glede gjennom de årene jeg har hatt den. Hos meg har den trivdes fra første stund, aldri har den frosset tilbake, alltid vært frisk og blomstrer bare mer og mer år for år. Jeg liker veldig godt dens lette vekst, de pileaktige bladene som nesten gir en ekstra "blomstring" med de fantastiske høstfargene, og så er det umulig å stå for de sart rosa yndefulle blomstene som dekker hele planten i slutten av mai før løvspring. *Rhododendron vaseyi* kommer fra North Carolina i USA, og noe som karakteriserer denne arten er at den ikke krysser seg med andre, så frøplanter vil alltid være den "rene" arten.

Rhododendron campylogynum var. *myrtilloides* 'Select' er en av mine toppfavoritter. Disse små herlige blomstene som liksom rekker tunge til deg, er bare så sjarmerende sett med mine øyne. Jeg har tre sorter av *Rhododendron campylogynum*, den nevnte pluss *Rhododendron campylogynum* 'Salmon Pink' og *Rhododendron campylogynum cremastum* 'Greer Form'. Min erfaring her er at de alle tre trives og gir god blomstring, selv på små planter. Slike små planter har lett for å fange min interesse, da de passer fint i min lille hage. Arten kommer fra grenseområdene mellom Kina og India og det nordlige Burma, hvor de vokser i myrlandskap i 2 500–5 000 meters høyde.

Dette er noen av mine rhododendroner. Jeg synes disse plantene har en utrolig fin årsrytme: våren med svulmende knopper, som kan være et spennende syn, så blomstringen med sarte eller mer slående farger, ny tilvekst, som jeg synes kan kalles en ny blomstring hos mange rhododendroner, sensommeren hvor jeg går og titter etter knoppsettingen (og vannet), høsten hvor de løvfellende rhododendronene får flotte farger, og endelig plantenes evne til å gjenspeile været ved å rulle sammen bladene og la dem henge ned når temperaturen synker. Men jeg har også mengder av barvekster, stauder og løker som passer inn i surjordshagen min, så det er svært

vanskelig å si at dette er den eller de beste plantene, for alle planter jo har sin "høysesong", da jeg sier at nå er denne planten den aller fineste. Det synes jeg må være de plantegales" privilegium.

Rhododendron edgarianum er en plante jeg har fordi jeg falt for dens sjarmerende vekst der den sto i planteskolen. Det var et navn som var helt ukjent for meg, noe som alltid er ekstra fristende. Planten er nå ca. 45 centimeter høy, bladene er godt fem millimeter lange og friskt grønne, og blomstene er små og mørkeblå over mot det lilla. For meg ligner den et kjempestort parktre i miniformat. Jeg kjøpte planten i 2004, og da våren kom etter den grusomme vinteren, så hele planten ganske så trist ut, men jeg fikk lov å få gleden av at den frisknet til og har blomstret og vokst godt i år. Vel anbrakt i hagen sto det igjen å finne ut av hva dette var. Først fant jeg ikke *Rhododendron edgarianum* i mine mange bøker, men ved hjelp av Internett fant jeg den i Cox' bok om rhododendronarter. Der er den beskrevet som en naturlig mutant av *Rhododendron nivale* ssp. *boreale*. Den vokser i det nordvestlige og sentrale Yunnan, Tibet og Sichuan i tre til fire tusen meters høyde.

Rhododendron pemakoense er en annen av mine små favoritter som kom med hjem på grunn av at jeg ikke kjente navnet. Den blir en liten, nesten krypende busk med friskt mørkegrønne blader. Den virker hos meg som en sunn og lettvent liten plante som tåler vinteren godt. Jeg er nok ganske flink til å dekke om vinteren! I vår gledet den meg med store blomster, i hvert fall i forhold til plantens størrelse. Hver blomst er ca. fem centimeter i diameter i sart lyslilla, bare nydelig! Den hører hjemme i det sydøstlige Tibet i rundt 3 500 meters høyde og liker å vokse i mye torv og ganske åpent.

På plantejakt i Alaskas fjell

Tekst: Magnar Aspaker

Årets ferietur brakte oss blant annet til Alaska. Jeg vil her gi noen inntrykk fra en tur til Hatcher Pass, rundt 2 1/2 times biltur nordover fra Anchorage. Passet ligger i en nasjonalpark, ca 1000 meter over havet, og er et mye besøkt turområde med en rik fjellflora. Man kan kjøre opp på en ganske god grusvei, og trenger ikke gå langt fra veien før man finner mange fine fjellplanter. Vi stoppet på parkeringsplassen ved Summit Lake. Jeg forlot bilen og gikk bare over den nærmeste bakketoppen. Der kom jeg til ei bratt li som var full av *Cassiope stelleriana*. Det var helt kvitt av blomster nedover lia. I samme lia fantes også *Primula cuneifolia*, *Anemone narcissiflora*, en annen *Anemone* som jeg tror var *A. drummondii*, og store tuer med *Diapensia laponica* som hadde mye større blomster enn de jeg finner her i Nord-Norge. Videre fant jeg noen svært låge, rødblomstrende *Rhodiola*, sannsynligvis *R. rosea*. Jeg leste etterpå i en flora at denne svært lågvokste typen kanskje bør regnes som en egen underart.

Blant plantene i denne lia vil jeg til slutt nevne *Pedicularis capitata*, en ganske storblomstret art med gule blomster, som jeg fant her og ellers i fjellet rundt omkring. Jeg gikk mer og mindre på kne rundt i bakken og tok masse bilder.

Etterpå tok vi med oss lunsjen vår og gikk over på den andre sida av veien og ned mot Summit Lake. Her var det en ganske bratt og steinete bakke under noen berghammere. Bakken strakte seg ned mot bekken som renner ut fra sjøen og nedover i dalen. Oppe på toppen av bakken, i skrinn grusjord, stod *Campanula lasiocarpa* i blomst. Denne klokka er låg, bare 6-7 cm, og hver plante hadde én blomst som vendte åpningen oppover, ikke nikkende klokker slik man oftest ser på *Campanula*.

I bakken nedafor bergene fant jeg et helt annet plantesamfunn, med andre planter enn i den første lia. Det virket som om det var litt fuktigere her. Det første jeg fikk øye på, var et par sorter gulblomstrede *Saxifraga* som stod i full blomst. Det ene var *S. bronchialis*, den andre har jeg ikke klart å bestemme ennå. Det blåste ganske mye i denne bakken, så det var ikke

Oversiktsbilde

Rhododendron wardii 'Goldbukett' Alle foto Ebba Holboe

Rhododendron vaseyi

Rhododendron pemakoense

Rhododendron campylogynum var. *myrtilloides* 'Select' Alle foto: Ebba Holmbo

Karin og Willy Christensens hage Alle foto: Torgeir Sørmo

Glaucidium palmatum

Helleborus hybrid Alle foto Jorun Tharaldse

helt lett å få tatt gode bilder av plantene. Mellom steinene her grodde det masse *Sanguisorba stipulata* og *Spiraea beauverdiana*. Siden det var så pass værhardt, var ingen av plantene noe særlig over 20 cm høge. Spredt i bakken fantes også *Rubus arcticus*, åkerbær. Plantene syntes å være mer kompakte og blomstene større enn de jeg har sett i Skandinavia.

Elles fant jeg *Geum rossii* og *Vaccinium vitis-idaea* (tyttebær), *Potentilla hyparctica nana*, og helt nederst mot bekken en *Claytonia sarmentosa*.

Etterpå satt vi ved vannkanten og spist lunsj mens vi så på turister sørfra som hadde det moro med å klatre i ura og skli på snøbreene oppe i fjellsida, og på noen som prøvde seg med hangglider. Nå begynte det å skye til og vi hørte torden i det fjerne, så vi fant ut at det kanskje var best å tenke på tilbaketuren. Men de første 2-3 kilometrene fikk de andre kjøre bil mens jeg gikk oppe i fjellsidene på begge sider av veien og tok enda flere plantebilder. Det jeg fant var *Petasites frigidus*, mye mer *Anemone narcissiflora* og en ganske storblomstret fiol: *Viola langsdorfii*. Videre *Ranunculus occidentalis* som dekket store områder av fuktig mark, *Dryas octopetala* i tørrere bakker sammen med *Loiseleuria procumbens*. Bladene til nyseroten *Veratrum viride* virket veldig imponerende i den ellers låge fjellfloraen. Nyseroten var ikke kommet i blomst ennå. Det var også mye av *Salix reticulata* og *Geranium erianthum* å se.

På turen oppover, like etter at vi hadde tatt av fra hovedveien, hadde jeg lagt merke til noen orkideer i veikanten. Jeg speida ivrig etter dem på tilbaketuren og greide å finne dem igjen. Det viste seg å være *Platanthera dilatata* med kvite blomster, og *P. hyperborea* med grønnngule blomster. De stod i meget våt mose. I samme område fantes også *Swertia perennis*, og da jeg løfta blikket litt var jeg så heldig å gå øye på en *Fritillaria camschatcensis* som stod i full blomst. Det gjorde dagen fullkommen.

Etter at vi var kommet ned i dalen igjen, måtte jeg be sjåføren stoppe fordi jeg så noe rødt i krattet langs veikanten. Det viste seg å være en *Aquilegia formosa* på halvannen meter. Langs veien stod det også massevis av *Epilobium latifolium*.

Wulfenia

Tekst: Lasse Køgel

Den sjarmerende lille slekten *Wulfenia* i Maskeblomstfamilien (Scrophulariaceae) er alle flerårige urter. Navnet på slekten er etter den kjente Østeriske botaniker og forfatter

Franz. X. Friherre von Wulfen (1728 – 1805). De fem artene i slekten er utbredt i det syd-østre Europa, vestlige Asia og Himalaia.

De forskjellige artene har mer eller mindre glatte, blanke læraktige blader som sitter i rosetter på tykke krypende røtter (rhizomer). Bladene kan ofte være vintergrønne, men blir som regel brune etter vinteren, og kan godt fjernes da det lett dannes nye. Blomsterstengelen som kommer opp fra bladrosetten, bærer de små blomstene hengene eller akslignende.

En næringsrik lett jord er å foretrekke. Plantestedet må være godt drenert og beskyttet, de er hardføre i den sørlige del av landet. Trives i sol, eller lett vandrene skygge. *Wulfenia* liker ikke å tørke helt ut, så vi bør nok passe på med vanning etter behov. Dette er spesielt godt egnede stauder for fjellhaven.

Formering skjer ved deling tidlig på våren, eller aller best i september. Frø såes under glass i mars – april. Til tross for at frø av *Wulfenia* artene er vanlig tilgjengelige i frølistene, er de altfor sjelden å se i hagene, så etter min mening burde de brukes mye mer. Da artene i slekten *Wulfenia* ikke har noe norsk populærnavn, nevner jeg de etter deres vitenskapelige navn.

Arter og kryssninger.

Wulfenia amherstiana

Pakistan til sentrale Nepal. Viltvoksende i 1500 – 3000 m.o.h. på skyggefulle steinpartier. Blomstrer i juli – august. Smale blad som avsmaler i et langt skaft, med glatt overside. Blomsterstilken 15 – 30 cm med mange små blomster i rød fiolett. I dyrkning blomstrer den i juni – juli. Dyrkes best i nøytral til noe sur jord.

Wulfenia baldaccii

Nordlige Albania. Viltvoksende i 1500 – 2000 m.o.h. på skyggefulle fjellpartier. Blomstrer i mai – juni. Smale blad til nesten omvendt eggerunde og tannete i kanten. Fra bladrosetten kommer en 20 cm blomsterstilk,

med få glisne blomster i blålilla farge. Dyrkning som for foregående.

Wulfenia carinthiaca

Sørøstlige alper. Kärnten i Østerrike. Som for slekten *Ramonda* er den en relikte fra tertiærtiden. På grunn av dens tilbakegang i naturen, er den sterkt fredet. (Høst ikke frø i naturen!!). Vokseplassen er mellom 1500 – 2000 m.o.h. i alpeenger. Dette er en spennende plante som godt kan sammenplantes med rust-alperose, alpeklokke og små bregner. Dette er den mest brukte *Wulfenia* i dyrkning. Lokale navn er Kuahtritt eller på Engelsk "Kow's Footstep". *Wulfenia carinthiaca* er også Kärnten's landskapsblomst. Bladene 8 – 25 cm lange, småtaggete og blankt grønne, og opp fra bladrosetten løfter det seg en 25 – 40 cm høi blomsterstilk med mange blåfiolette blomster. Blomstringstid i dyrkning er i juni – juli, og den dyrkes på en fuktig og humusrik plass som er veldrenert i lett skygge. Den kan stå noe fuktigere i vekstperioden, men tørt om vinteren. Erfaring er at den er hardfør på Østlandet, men skal være prøvd nord til Troms. Det finnes også en hvit alba form av arten.

Wulfenia himalaica

Sjelden art fra Himalaia, som visstnok kun finnes i herbarier. Den er nærstående til *W.baldaccii* å beskrives som grasiøs og vakker.

Wulfenia orientalis

Fra Tyrkia og Libanon i Lilleasia vokser denne på kalkrike, skyggefulle og steinete alpeenger i 200 – 1200 m.o.h. Den er nok ikke helt hardfør og bør nok dyrkes i alpinhus. Bladene er 10 – 30 cm og omvendt lansettformede, er tykke med frisk grønn farge. Blomsterstilken blir opptil 15 – 40 cm og blomsten sitter glissent på toppen av stilken. Blomsten er heliotropfarget og blomstringstiden er i mai.

Det finnes også et par kryssninger av *Wulfenia*.

Wulfenia baldacci x *Wulfenia orientalis*

Wulfenia carinthiaca x *Wulfenia baldacci*:

En kraftig hybrid med mange gode egenskaper fra foreldrene. Markedføres under navnet *Wulfenia* x *suendermannii*.

Sommerturen

Tekst: Kenneth Ingebretsen

Lørdag 4 juni ble det arrangert sommertur til områdene rundt Gjøvik og Mjøsa. Det var denne dagen værgudene hadde bestemt å ta ferien på forskudd, for regnet pøste ned nesten kontinuerlig. Ikke det at det la noen demper på stemningen blant planteivrige klubbmedlemmer – langt ifra! Allerede før vi skulle på bussen kunne vi skimte kasser med planter som flere medlemmer skulle selge på plantemarkedet.

Med full buss reiste vi nordover. Første stopp var Karin og Willy Christensen. De har en stor og innholdsrik hage på Toten, som vakte stor beundring. De har et kjempestort spekter av planter i fjellhagen, rabattene og rundt hagedammen. Flere tittet beundrende på fylte treblad (*Trillium grandiflorum* `Flore pleno`) og det store Hosta-bedet med mange sjeldne sorter. En kunne ikke la være å merke seg plantegleden de begge har. Som takk for hagevandringen overrakte Jorun dem et tulipantre (*Liriodendron tulipifera*).

Etter en god lunsj i Gjøvik satte vi kursen videre mot Ringstad Planteskole og hagesenter. Der ble vi tatt i mot med en omvisning i visningsfeltet. Det var nok ikke før vi løp inn i hagesenteret at sjåføren visste helt hvem han hadde med å gjøre..! I begynnelsen hjalp han til med å plassere poser og planter inn i bagasjerommet, men etter hvert som vi strømmet til med planter skjønte han at dette var noe vi kunne bedre enn han selv - å stable planter! Med fullt bagasjerom dro vi videre!

Styremedlem og turarrangør Gøril Fjellet sto for tur. Vi fikk se den etablerte og den nyetablerte delen av hagen, og vi fikk høre om planene videre. I hagen var det mange spennende planter, noe som fikk hver og en av oss til å titte bort på plantemarkedet og hva som fantes der. Etter kaffe og noe å bite i var tiden inne for vekstmarkedet. De fleste hadde nok sett seg ut en plante eller fem, som de hadde ønsket seg lenge og ville ha kloa i. I det klarsignalet gikk, styrtet vi frem - første mann til mølla! Det ble et heftig salg der marisko (*Cypripedium*), treblad (*Trillium*), valmuesøster (*Meconopsis*) skiftet eier raskt. Dette ga nok mersmak for flere vil jeg tro. Selv om regnet fortsatte lenge etter at vi kom hjem, ble det en trivelig tur der personlige erfaringer og godt humør ble delt.

Blomstervenners frøklubb

Ønsker du å delta, med eller uten frø, må svarslippen under (eller en kopi) sendes snarest mulig og før 1. november til:

Tone Lise Smith, Idunnsvei 59, 1386 ASKER sammen med eventuelle frø. Frølisten blir sendt ut så snart den er ferdig.

Kryss av hvis du vil motta listen som e-post. Kryss også av dersom du ikke kan åpne Exel-filer.

Samtidig sender du inn kr 50- til Blomstervenners Klubbs konto 7877 08 28529.

Dette skal dekke porto og pakking.

De som sender inn frø sammen med bestilling av frølista, får velge 25 pakker, og de stiller først i køen når frøene fordeles. De som ikke har sendt inn frø, får velge 20 pakker.

Vennligst send meg Blomstervenners frøliste

Jeg har betalt inn kr 50- til Blomstervenners Klubbs konto.

Jeg har levert frø

Jeg ønsker å motta lista på e-post

Jeg har ikke levert frø

Jeg kan ikke motta Exel-filer

Navn:

.....

Adresse:

.....

Tlf. evt. epostadresse

.....

Møtedatoer våren 2005:

Torsdag 22 september kl. 19.30
Geir Moen: "Fjellhage"

Torsdag 27 oktober kl. 19.30
Medlemmenes aften

Torsdag 24 november kl. 19.30
Årsmøte og foredrag av Peter Korn.

Torsdag 8 desember kl. 19.00
Julemøte, foredrag av Jorun Tharaldsen

Møtested:

Møtene holdes i husmorhuset, Fagerborggt. 14.
Biblioteket er åpent fra 18.30

ÅRSMØTE

I Blomstervernernes Klubb holdes torsdag 24 november.

Saker som ønskes tatt opp, må meldes styret senest 14 dager i forveien.

Møteprogram, årsberetning og regnskap kommer i neste nummer av Blomstervernen.

Paeonia obovata 'Alba' Foto: Jorun Tharaldsen

Wulfenia carinthiaca Foto: Lasse Køgel

Planteportrettet

Clematis 'Princess Diana'

Når høysommeren går over i ettersommer er det tiden for denne fine clematisen til å vise sin prakt. Dette er en av flere hybrider med *Clematis texensis* og *Clematis viticella* i anene. Den blomstrer på årsskuddene, og kan klippes helt ned hver høst. Det finnes nok mange clematiser med både flere og større blomster, men når det gjelder eleganse er det få som kan måle seg med texensis-hybridene

På våren drøyer det gjerne litt før texensis-hybridene setter i gang, men deretter går veksten med rekordfart. I løpet av sesongen kan rankene bli godt over 2 meter lange. Slik vekst krever næring, og god, næringsrik og dyp jord setter den pris på.

Tekst og foto: Ståle Sørensen